

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z odwołania M. T.
od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 23 września 2024 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 8 listopada 2023 r., sygn. akt III AUa 123/23,

umarza postępowanie kasacyjne.

Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 8 listopada 2023 r., III AUa 123/23. W piśmie procesowym z dnia 6 września 2024 r. pełnomocnik skarżącego cofnął jednak tę skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się

odpowiednio przepisy o apelacji. Odpowiednie zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym znajduje więc między innymi art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., zgodnie z którym w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne (tu: postępowanie wywołane wniesieniem skargi kasacyjnej) i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Wypada też zaznaczyć, że cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania przed Sądem Najwyższym. Choć bowiem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych cofnięcie środków odwoławczych podlega ocenie z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 469 k.p.c., a zatem nie może być skuteczne wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika (ubezpieczonego), to cofnięcie nadzwyczajnych środków zaskarżenia nie podlega takiej ocenie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 października 2021 r., I USK 486/21, LEX nr 3520343 z dnia 22 marca 2022 r., I PSK 11/22, LEX nr 3405597).

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na podstawie art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ał]